

Vicky Charisopoulou

28 March at 13:58 ·

Είχα τις "επιφυλάξεις" μου. Όχι για το μέγεθος και την "αυρα" του Ηθοποιούνται... Κάθε άλλο. Απλώς σκέφτηκα ..."Η Θεσσαλονίκη, το ΚΘΒΕ, δεν είχε προσωπικότητες να τιμήσει και να τιμήσουν μαζί τη μέρα Θεάτρου? "Επαρχιώτικες γκρίνιες"... θα μου πείτε. Ίσως... Ο ίδιος πάντως το επιβεβαίωσε το μέγεθος του, την ιστορία, την αύρα του, τη ΘΕΑΤΡΙΚΗ! Και χιούμορ, και συγκίνηση, και μνήμες και θέατρο έφερε και... άγχος είχε μετα από 60 χρόνια θέατρο. "Άγχος; Τι λες κορίτσι μου. Τώρα κι αν έχω..." .το πλήρες κείμενο::

Θεσσαλονίκη: Γ. Μιχαλακόπουλος : "Το θέατρο μοιάζει με την πεταλούδα. Καίγεται". Μετά από ..."60 χρόνια θέατρο", ο ηθοποιός έστειλε "Γράμμα σε νέο ηθοποιό" στο θέατρο της ΕΜΣ του ΚΘΒΕ 28/03/2017 12:08 ΑΠΕ-ΜΠΕ Θεσσαλονίκη, Ελλάδα 928 Greek

Αριθμός Είδησης: 17792654

"Το θέατρο μοιάζει με την πεταλούδα. Καίγεται μετά το τέλος της παράστασης. Ακόμα κι οι στιγμές του - κι αυτές καίγονται..." Μετά από ..."60 χρόνια θέατρο", ο ηθοποιός Γιώργος Μιχαλακόπουλος ήταν η "αναγνωρισμένη προσωπικότητα του θεάτρου", που επέλεξε το Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδος να γράψει και να μεταφέρει στη ...φυσική του θέση -την ιστορική πλέον σκηνή της ΕΜΣ- το δικό του μήνυμα, με αφορμή τη χθεσινή Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (το μήνυμα της Ιζαπέλ Πιέρ, στην οποία ανέθεσε φέτος να γράψει το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου αναγνώστηκε μέσω βίντεο, στο τέλος της βραδιάς από την ηθοποιό - υπουργό Πολιτισμού Λυδία Κονιόρδου).

"Ένα άρωμα, τίποτα άλλο... Αυτό έμεινε... Το θέατρο είναι που μ' έκανε να υπάρχω, να σέβομαι, να πληροφορούμαι, να αγαπάω...", απάντησε σε σχετική ερώτηση για το ...απόσταγμα των 60 θεατρικών του χρόνων ("είναι 58" -διευκρίνισε χαριτολογώντας, "αλλά τα στρογγυλέψαμε για να κάνουμε εντύπωση").

Στο διάρκεια 16 λεπτών βίντεο (του Κώστα Καβουκίδη), η προβολή του οποίου προηγήθηκε της συζήτησης, στη σκηνή της ΕΜΣ, οι εκατοντάδες - νέοι στην πλειονότητα τους- θεατές, φοιτητές της Σχολής Θεάτρου του ΑΠΘ και της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ, που συνέρρευσαν, είχαν την ευκαιρία, ίσως για πρώτη φορά, να δουν τον Γιώργο Μιχαλακόπουλο ως "Σόλων" (από τη "μυθική" πλέον τηλεοπτική σειρά της ΕΡΤ επί δικτατορίας "Εκείνος κι εκείνος"), αποσπάσματα από σημαντικές τηλεοπτικές του εμφανίσεις ("Εκτέλεση", "Κίτρινος φάκελος", "Μεγάλος θυμός", "Ψεύτης παππούς"), από κινηματογραφικούς του ρόλους (ως "Κύριο με τα γκρι", δημοσιογράφο -δίπλα στον Χάρβει Καϊτέλ στο "Βλέμμα του Οδυσσέα" του Θ. Αγγελόπουλου, αλλά και ...ποιητή "Φανφάρα", από την ταινία "Ξύπνα Βασίλη" του 1969) και κυρίως από τους ...αμέτρητους θεατρικούς του ρόλους ("Βλαβερές συνέπειες του καπνού", "Ρινόκερος" "Ντα", "Τζων Γαβριήλ Μπόργκμαν" κ.ά).

Εξάλλου ήταν η πρώτη εμφάνιση του ηθοποιού με τα "60 χρόνια θέατρο στην πλάτη του", στη σκηνή του ΚΘΒΕ, με το οποίο ουδέποτε συνεργάστηκε. Όχι όμως και με την πόλη, όπου βρέθηκε από το ξεκίνημα της καριέρας του (θυμήθηκε χθες τις μυθικές εμφανίσεις του με το θέατρο τέχνης του Κάρουλου Κουν στο θέατρο Κήπου, στην ΕΜΣ και στη σκηνή της Μονής Λαζαριστών, πρωταγωνιστώντας σε -φιλοξενούμενες- παραστάσεις του Εθνικού θεάτρου, θυμήθηκε τη λογοκρισία των δύσκολων χρόνων της χούντας, τους συμμαθητές του στο ...5ο Γυμνάσιο Αρρένων των Εξαρχείων, Διαγόρα Χρονόπουλο, που διετέλεσε και διευθυντής στο ΚΘΒΕ, αλλά και τον Γιάννη Φέρτη, τον Σταύρο Ξαρχάκο κ.ά). Κι όχι πως ...υποτιμά τον κινηματογράφο και την τηλεόραση αλλά... "στο θέατρο είναι που έκανα την πορεία μου, τα ματώματα μου, τους πόνους μου..".

Στη συζήτηση, που συντόνισε η αναπληρώτρια διευθύντρια του ΚΘΒΕ - ηθοποιός Μαρία Τσιμά, ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος συγκινήθηκε, χαμογέλασε, σάρκασε, θυμήθηκε όλους τους ρόλους της καριέρας του (από την πρώτη απαγγελία του ποιήματος του Καβάφη "Τυανεύς Γλύπτης" ενώπιον του Κάρουλου Κουν και του συνεργάτη του αργότερα Βασίλη Διαμαντόπουλου, που γέλασε με το αμερικάνικο κοστούμι του..."χλε-χλέ" που τού 'φερε ο μαρκόνης πατέρας του από τα ταξίδια του, μέχρι ...τον φύλακα της Επιδαύρου, που ακόμα τον ...βρίζει καθώς τον ξύπνησε,

προβάροντας την Πραξαγόρα στο ιερό κοίλον τα χαράματα). Και στην ερώτηση ποιος είναι ο σημαντικότερος σκηνοθέτης ή ηθοποιός με τον οποίο συνεργάστηκε, δεν δίστασε καθόλου. Μίλησε για τον "σπουδαίο Έλληνα ηθοποιό - καταπληκτικό συμπαίχτη" και φίλο του Γιώργο Μοσχίδη, για τον "σπουδαίο, συνεργάσιμο, μεταφραστή και σκηνοθέτη που ήξερε γράμματα, τον Μίνω Βολανάκη, για την "ιδιαίτερης κουλτούρας προσωπικότητα του Ανδρέα Βουτσινά που τολμούσε κι αυτό ήταν το χαρακτηριστικό του", αλλά και τη "...Φλεγόμενη βάτο", την "τεραστίων διαστάσεων προσωπικότητα", τον "θαρραλέο, δημιουργικό, αφοσιωμένο στην τέχνη του, τον άνθρωπο που του αρκούσαν δυο ταγάρια", τον άνθρωπο που εξοχότερο δεν είδα στη ζωή μου", όπως είπε, τον δάσκαλό του, Κάρλο Κουν.

Συνοδευόμενος από τη σύζυγο του Αθηνά, ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος απάντησε με χιούμορ αλλά και συγκίνηση σε δεκάδες ερωτήσεις νεαρών φοιτητών δραματικών σχολών που συγκεντρώθηκαν στο ΚΘΒΕ για να τον ακούσουν -αν και στην ερώτηση για το αν 58 χρόνια μετά έχει αποβάλει πλέον το "άνγχος", απάντησε με νόημα: "Άγχος; Τι λες κορίτσι μου. Τώρα κι αν έχω..."

Στο "γράμμα σ' έναν νέο ηθοποιό" (κείμενο που έγραψε και κυκλοφόρησε στις 10 Φεβρουαρίου 2016, στην Αθήνα), που διάβασε εισαγωγικά προς του νεαρούς συναδέλφους του (οι συγκεντρωθέντες ζητούσαν το έντυπο από το ΚΘΒΕ και τον ίδιο ως "Εγχειρίδιο της τέχνης τους") αναφέρει μεταξύ άλλων:

"Γράμμα σ' έναν νέο ηθοποιό"

- "Να αγαπάς το σώμα σου, τη στραβή τη μύτη, το πάχος σου, τα μικρά τα μάτια σου, γιατί μόνον έτσι θα φτάσουν όμορφα στη σκηνή, άλλωστε μ' αυτά θα ζήσεις και θ' αποθάνεις. Όσο τα κρύβεις, τόσο τ' ασχημαίνεις...
- Να πληροφορείσαι πριν την ανάγνωση για το έργο, τον συγγραφέα, την εποχή του και μετά την ανάγνωση να μηδενίζεις τις πληροφορίες σου...
- Είσαι υποχρεωμένος να αγαπήσεις τον συνάδελφό σου πάνω στη σκηνή στη διάρκεια της παράστασης, έστω κι αν πολλές φορές δεν το αξίζει, γιατί μόνον έτσι θα καταφέρεις να κερδίσεις το επιθυμητό κομμάτι της σκηνικής σου σχέσης.
- Ταλαντούχοι αυριανοί συνάδελφοί σου κατάφεραν να εκποιήσουν το σπουδαίο ταλέντο τους, στα καλντερίμια της μικρότητάς τους και έτσι έγιναν οι επιτυχημένοι μέτριοι...
- Μάθε να είσαι θρήσκος και ιερόσυλος μαζί. Στην τέχνη πρέπει να διακινδυνεύεις, γιατί είναι χρησιμότερο ένα "ενδιαφέρον λάθος" από ένα "αδιάφορο σωστό". Άμα αισθανθείς πως είσαι επαρκής δύο τινά συμβαίνουν. Ή έχεις αποθάνει ή είσαι ύποπτος.
- Η τέχνη είναι ανιχνευτής, πάει μπροστά και οι φωτισμένες ηγεσίες ακολουθούν. Η τέχνη διαμορφώνει "πολίτες" που μπορούν να επιλέγουν τους καλύτερους. Δεν πρέπει να συμπολιτεύεται με κόμματα και εξουσίες. Ο δρόμος της είναι μοναχικός - δημιουργικός.
- Η γοητεία του παραλόγου στο θέατρο, κρύβει το απολύτως λογικό, άλλωστε και η ίδια μας η ζωή δεν είναι άθροισμα από παράλογες συμπεριφορές; Ο έρωτας- το μίσος- ο θάνατος.
- Να εμπιστεύεσαι περισσότερο το όνειρο παρά τη φαντασία. Το όνειρο κρύβει αλήθεια. Η φαντασία τη μίμηση..."

*Φωτογραφία: ΚΘΒΕ

Β. Χαρισσοπούλου

© ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ. Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ και παραχωρούνται σε συνδρομητές μόνον για συγκεκριμένη χρήση.

Γιώργος Μιχαλακόπουλος: Το θέατρο μοιάζει με την πεταλούδα. Καίγεται

Έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση, με τα νέα από την Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο 24 ώρες το 24ωρο, παρέχει το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων -...

AMNA.GR

Like

Share

Yannis Anastakis, Vivi Mitsi and 69 others

26 shares